

ESILLÄ VUODEN 2011 TANSSIKUVAKILPAILUN
PARHAIMMISTO. TERVETULOA!

Uudenmaan taidetoimikunta Liikekieli.com

HELSINKI
PHOTOGRAPHY
BIENNIAL

[Etusivu](#)

[Vuoden Tanssikuva](#)

[Tanssin Lähihistoria](#)

[Ryhdy jäseneksi - Liittyminen on ilmaista](#)

[Tietoa Liikekielestä](#)

[Mediakortti](#)

[Liikekieli.com / Arviot / L - I - V - E \(Möksy, Kontoniemi ja Turunen\), Kuopion Sotkussa 24.11.2008](#)

L - I - V - E (Möksy, Kontoniemi ja Turunen), Kuopion Sotkussa 24.11.2008

Kirjoittaja tai tekninen toimittaja: Valtteri Raekallo. [Kategoria\(t\): Arviot](#)

Julkaisujankohta: joulukuu 11, 2008 - [Ei kommentteja](#)

L - I - V - E koostuu erillisistä teoksista, jotka live-musiikki lähes saumattomasti niveltää toisiinsa: aina ei tiedä milloin yksi loppuu ja toinen alkaa. Tapahtumapaikkoina ovat katu, klubi ja "mielen synnyttämät tilat". Minimim valomestari Sam Siltavuori on onnistunut loihittamaan tavattoman toimivan lavastuksen kekseliällä valaistusratkaisullaan. Silmiä hivelevät värit, jännittävät spotit, muuntuvat taustakuviot jne. kuljettavat katsojaa mainittuihin tiloihin sykähdyttävästi. Esityksen tilana on tanssin kannalta ihan siisti Sotku.

TEATTERI & TANSSI +SIRKUS

TILAA TEATTERI&TANSSI
www.teatteritanssi.fi
info@teatteritanssi.fi

OPIKELIJATILAUS 44€
KESTOTILAUS 55€
VUOSIKERTA 66€

SISÄLLYSLUETTELO

[Arviot](#)

[Kolumnit ja esseen](#)

L – I – V – E Kuopion Sotkussa 24.11.2008

Koreografi: Sirpa Möksy, Laura Kontoniemi ja Enni Turunen

Sävellykset: Marko Salmela

Tanssijat: Möksy, Kontoniemi, Turunen, Mariano Vega, Lisbeth Vega, Lucia Marquin Madriz

Muusikot: Salmela (rytmisoittimet), Katja Koskinen (saksofoni), Minna Hämäläinen (laulu), Janne Tuovinen (kontrabasso), Aleksis Liukko (piano), Laura Kontoniemi (laulu)

Yhteistyössä on voimaa

Tavallinen tarina: lahjakkaat taiteilijat haluavat turvata (tällä tavoinkin kapean) leipänsä ja ryhtyvät opettamaan alansa. Tekemällä näin he toki antavat korvaamattoman panoksensa maansa/alueensa taide-elämälle, samalla kuitenkin taiteellinen työ usein hautautuu opetustaakan alle. Etenkin valtion laitoksissa, joissa virkamiehille kerääntyy opetuksen ohella kaikkea muuta säälää. Nyt Kuopion Musiikki- ja Tanssiakatemian **Sirpa Möksy**, lehtori, ja **Marko Salmela**, päätoiminen tuntiopettaja, ponnahtivat ravakasti työtaakkansa uumenista ja valmistivat 60 minuuttisen kera mainion ja monipuolisen ensemblen tanssijoita, muusikoita ja valosuunnittelijan. Niin sitä pitää! Tuloksena on nautittava kokonaisuus, siis tanssia ja musiikkia sekä upeasti suunniteltua ja toteutettua valolavastusta. Jazzista on kyse niin tanssissa kuin musiikissa, taitaa valosuunnittelija olla jazzmiehiä hänkin; valaistus kun on silkkaa sitä itseään.

Marko Salmela, tuo armoitettu tanssituntien säestäjä ja tunnelman pelastaja, on säveltänyt kavalkadin musiikkia, joka pistää tanssijalan vipattamaan. Hän ei epäro i pistää itseään peliin myöskään esiintyjänä. Aika harvoin näkee muusikoiden hyppäävän tanssijoiden sekaan lauteille kuten Salmela ja saksofonisti **Katja Koskinen** Möksyn ...Tähtihetki...- kipaleessa. Tuossa ulostulossa kulminoitui oikeastaan koko illan tunnelma: rentoa läsnäoloa, luontevaa huumoria ja aitoa tanssin riemua, savolaista svengyä nicaragualaisin maustein.

Video ja kuva

Taiteen toimijat

Työpäiväkirjat

Ulkomailta

Kuuma peruna

Muulla verkossa

Tanssin talo

LINKIT

Esityskalenteri (Tanssin Tiedotuskeskus)

EHDOTUKSESI ARKISTON HELMEKSI?

Tykästytkö artikkeliin jonka löysit arkistoistamme? [Ehdota arkiston helmeä nostettavaksi esille muidenkin nähtäväksi.](#)

VIIMEISIMMÄT ARTIKKELIT

Taiteilija Tanssin talon puolesta

Nurinperin käännetty liikkeen estetiikka

Shakespearean sonetti tanssien

Kaupunginteattereiden ja vapaan kentän tanssiryhmien välisen yhteistyön haasteista

Parisuhdedraamaa fyysisen teatterin ja

L – I – V – E koostuu erillisistä teoksista, jotka live-musiikki lähes saumattomasti niveltää toisiinsa: aina ei tiedä milloin yksi loppuu ja toinen alkaa. Tapahtumapaikkoina ovat katu, klubi ja "mielen synnyttämät tilat". Minimin valomestari **Sam Siltavuori** on onnistunut loihtimaan tavattoman toimivan lavastuksen kekseliällä valaistusratkaisullaan. Silmiä hivelevät värit, jännittävät spotit, muuntuvat taustakuviot jne. kuljettavat katsojaa mainittuihin tiloihin sykähdyttävästi. Esityksen tilana on tanssin kannalta ihan siisti Sotku.

BUS STOP, ...Tähtihetki...

Tapahtumat lähtevät liikkeelle, kun Salmela cajoun – soittimiseen ilmestyy viihdyttämään bussipysäkillä odottavia. **Laura Kontoniemen** Bus Stop ei ole kokonainen, vaan intron tyyppinen tunnelman luoja, jossa koreografia hoitaa pääsiallisen tanssiosuuden hip hop – henkisesti. Odottava tunnelma vaihtuu ja seuraava numero ...Tähtihetki... alkaa vaivihkaa. Olisi ehkä kannattanut pitää kappaleet reilusti erillään. Nyt toisen kappaleen asetelmallisuus korostuu alun vapaamuotoiseen rentoiluun verrattuna. Parhaita hetkiä tarjoavat **Mariano Vega** (tuo Nicaraguan lahja Suomen tanssitaiteelle) sooloineen ja muusikot, jotka lopussa lähtevät mukaan jammailuun. Biisin liikekieli on hillittyä ja hallittua, tiukan jazztanssiperinteen mukaista. Tanssijat ovat varsin hyvin tilanteen tasalla.

Bienvenidos

Latinalaisrytmit saavat illan ulkomaalaisvahvistukset **Mariano Vegan**, **Lizbeth Vegan** ja **Lucia Jarquín Madrizin** äidinmaidon äärelle. Möksyn koreografia yhdistelee tyyliin uskollista kontrolloitua jazztanssia latinalaiskelluksiin ja väristyksiin monipuolista isolaatiota käyttäen. Koreografi säkenöi itse mukana eikä jää jälkeen nicaragualaisista kumppaneistaan. Siinä missä kappaleen musiikki on jazzia latinalaisittain ryuditettynä, samoin liikesanasto noudattelee tätä periaatetta. Tanssissa kontrasti toimii pääosin, vain aika ajoin yhdistelmän pikku kömpelyydet pistävät silmään.

Sunday

Laura Kontoniemen toinen koreografia esittelee tekijänsä myös laulajana. Siinäkin tämä monipuolinen ja sensuelli rytmitaituri on suvereeni. Alun Bus Stopin tapaan tämäkään teos ei ole koreografiana kokonainen, vaan kokonaisuuden muodostaa musiikin ja tanssin yhdistelmä. Kontoniemen välineenä on klubiympäristöön soveltuva showtanssin osin rutiininomainen liikekieli, josta taitavat tanssijat saavat tavallista enemmän irti. **Enni Turunen**, Vega ja Möksy osoittavat olevansa ammattilaisia. Möksyn ja Vegan pas de deux – työskentely on huimaa.

Parisuhdedraamaa fyysisen teatterin ja ilma-akrobatiain keinoin

Nuoren taiteilijan manifesti!

Vuoden 2011 Tanssikuvakilpailun yleisöäänestyksen voittaja selvillä!

Kirjoituksia Amsterdamista 2/4

Työ

Vuosikokousterveisäiä lukijoille ja kirjoittajille

Tanssinopettajaopiskelijoiden ryhmäkoreografiat kirjopesussa

Pullopastia maailmalta I

Tervetuloa Liikekieli.comin talvitapaamiseen ja Tanssin Liikekieli ry:n vuosikokoukseen

Tanssin Lähihistoria -tietopankki on avattu!

Tanssi Chilessä, Osa 2/2 – Timanttisista aksenteista herkkyyden syliin ja muuntuviin väriprismoihin

Teatterialalle toimivat välityömarkkinat – puheenvuoro Teatteripäivillä 3.10.2011

Tanssi Chilessä, Osa 1/2 – Timanttisista aksenteista herkkyyden syliin ja muuntuviin väriprismoihin

Liikekieli.com toivottaa lukijoilleen riemullista joulunaikaa!

Cédric Andrieux (Jérôme Bel), Théâtre de la Cite internationale, Pariisi

Tanssista tuotteeksi vie taidetta työpaikoille

W.O.M.A.N, Muistot

Minna Hämäläinen on kaunisääninen, varma laulusolisti, ihanan soulstandardin ihana tulkitseja.

Kontoniemi, Turunen ja Möksy ovat kukin luoneet itselleen soolot musiikkikappaleen henkeen. Jokaisesta huokuu puhdas tanssimisen riemu, jota tanssitekniikkaongelmat eivät kahlitse.

Möksyn itselleen tekemä soolo sanoittamaansa ja Salmelan säveltämään kauniiseen balladiin Muistot oli selvästi omakohtainen ja näin koskettava kokonaisuus. Möksy liikkuu uskomattoman kevyesti ja eteerisesti, välillä liiankin aiheeseen nähden. Myös nopea jalkatyö ja ylävartalon monipuolinen liikkuvuus leimaavat Möksyn liikekieltä niin koreografina kuin tanssijanakin – no ja tietenkin ne grande battementit... Monivuotinen opetustyö ei ole latistanut Möksyn tanssijuuttua, sitä paitsi hän on kadehdittavan hyvässä kunnossa, kerta kaikkiaan hienoa nähdä hänet esiintymässä.

Flow

Koko illan kiinnostavimmaksi teokseksi kohoaa improvisaatio, jossa koko poppoo (lukuun ottamatta Lisbeth Vegaa ja Lucia Madrizia) kantaa oman kortensa yhteiseen kekkoon. Ensin jokainen vuorollaan, tyyliin: tanssija, soittaja, tanssija..., esittelee instrumenttinsa (kehon lisäksi cajoun, piano, kontrabasso, saksofoni, äänihuulet) mahdollisuuksia tavanomaisen ulkopuolelta. Siltavuoren silmiä hivelevät spotit nostavat esiintyjät yhden kerrallaan omaan sfääriinsä, taiteensa intiimissä ytimessä. Lopuksi valot paljastavat koko ensemblen; kukin tekee omaansa – vaan yhtä aikaa ja mielenkiintoisella tavalla yhdessä. Tämän tyylinen improvisaatioteos, joka on rakenteeltaan yksinkertainen, mutta sisällöltään varsin monimuotoinen, parhaimmillaan vie katsojan alkukokemuksen äärelle. Ihmisten välinen kommunikointi on tosiaankin mahdollista taiteen avulla ilman näkyvää kontaktia, kommunikointia tavalla ja tasolla, johon ei sanat, eivät ilmeet eivätkä eleet yllä.

Birifu

Kuopion Musiikki- ja Tanssiakatemian kolmannen vuoden opiskelija Mariano Vega on luonnonlapsi ja huikea tanssitaiteuri. Jazztanssin opettajansa Möksy teki hänelle soolon Hämeenlinnan jazztanssikilpailuun vuosi sitten. Tai kyseessä on oikeastaan trio, koska mukana on aktiivisesti kaksi muusikkoa, Salmela ja Koskinen. Minulla oli onni nähdä Vega jo Hämeenlinnassa. Silloin elementit olivat kyllä kohdallaan, mutta esitystä haittasi, että Vega latasi kaikki herkut tiskiinkin kerralla ja näin taiteellinen vaikutelma jäi vaisuksi. Nyt tämä teos on jalostunut vuoden takaisesta. Vega saa hienon salaperäisen tunnelman säilymään alusta loppuun intensiteetin kärsimättä teknisesti vaativissa ja upeasti toteutetuissa tanssillisissa osioissa. Mainittakoon, että esitys palkittiin kisassa erikoispalkinnolla David Yokenin toimesta erityisistä musiikillisista ansioista. Ai mistäkö teoksessa on kyse? En minä vaan tiedä, enkä välitäkään. En hae taideteoksista suoria merkityksiä vaan pyrin kokemaan ne intuitiivisesti. En uskalla edes yrittää pukea kirjalliseen muotoon kokemustani, koska pelkään analyysin tuhoavan sen hauraan olemuksen.

Kesäkuussa kirjoitin Ryt-M-it – teoksen arviossani: "Näin jazztanssia pitää esittää: elävän musiikin säestyksellä – ja kanssa." L – I – V – E todisti totisesti huomioni oikeaksi. Kun eri alojen taiteilijat yhdistävät voimansa, vanha klisee on otettava avuksi: lopputulos on enemmän kuin osiensa summa. Yleisökin tulee vedetyksi mukaan yhteiseen tunnelmointiin ja ilonpitoon kun taiteilijat ammentavat innoitusta toistensa tekemisestä heittäytyen välillä tuntemattomiin vesiin. Yhteistyössä on voimaa. Toivottavasti Jyväskylän ja nyt Kuopion onnistuneet tanssijoiden ja muusikoiden yhteistyöprojektit saavat seuraajia ympäri Suomen jatkuvalla pohjalla. Odotan kieli pitkällä Möksy-Salmela – projektin seuraavaa tuotosta. Onko teillä siellä piäkaapunki – seudulla tällaista lainkaan? Kysyy akka Savosta.

Maiju Pohjonen

Kirjoittaja on pitkän linjan tanssitaiteilija, yli 30 vuotta opettamista, koreografioita, tanssimista. Hän on Hämeenlinnan jazztanssitapahtuman perustaja ja johtaja vuodesta 1994. Asuu nykyään Varkauden takamailla, Savon sydämessä.

Kehossa läsnä – Hemmotteluhetki Leena Rouhaisen kanssa

Vuoden Tanssikuva 2011 on valittu!

Erlainen tanssi

Kirjoituksia Amsterdamista 1/4

United Snakes -ryhmän tarina ja Raaka-aineet -trilogia 2004-2011/ Arja Tiili

Tanssii taaperon kanssa

Liikekieli.com:in tekniikalla uudet tuulet

Kuuma peruna XII: Miksi tanssin kiertuetoiminta kaupunginteattereissa on mahdollista vasta nyt?

Tanssille ry:llä juhlavuosi – 10 vuotta helsinkiläisten tanssitaiteilijoiden hyväksi

Festivaalisäikeitä Berliinistä 3/3

ARTIKKELIT KUKAUSITTAIN

Valitse kuukausi